Пише: Џејкоб Хејлбрун
субота, 16 јул 2011 11:32

(The National Interest, 14. јул 2011)

У току је британски Вотергејт. И чини се да је Камерон у жару битке вољан да кривицу свали на медијског титана

Руперт Мардок је један од најбогатијих људи на свету. Према Википедији, ’тежак’ је око 6,3 милијарди долара (мада бројка може бити нешто мања због догађаја у протеклих неколико недеља). Такође га сматрају и једним од најмоћнијих људи на свету, а према часопису Форбс држи на тој листи место број 13 за 2010. годину. "Медијски титан" му је рутинска одредница.

Одједаред, међутим, стари момак више нема онај ореол моћи. На самом врхунцу своје каријере, на корак од преноса овлашћења на свог сина Џејмса у нади да ће створити династију, Мардок је понижен. Најјаснији знак његовог губитка утицаја имали смо у јучерашњој размени у парламенту, између премијера Дејвида Камерона и опозиционог лидера Едварда Милибанда. Милибанд је једва контролисао своје ликовање шибајући оптужбама свог политичког противника. Камерон, пак, итекако свестан да мора да се дистанцира од трошног Мардоковог царства, сложио се са свиме што је Милибанд рекао о перфидности Њуз корпорације (*News Corp.*), трудећи се да главни фокус пребаци на жртве афере. У суштини, Камерон не само да је Мардока пустио низ воду, него је отворио и брану на реци. Скандал је већ коштао Мардока контроле над британским радиодифузним сателитским сервисом, Бритиш Скај групом (
British Sky Broadcasting Group
)
.
А у наредним недељама трошкови могу и знатно нарасти.

У извесној мери, Мардокова заслужена казна може потицати и из познате британске

одбојности према скоројевића, аутсајдерима и провинцијалцима. Мардок је, на крају крајева, прве кораке у новинарству начинио у Аделаиди, а не на Флит стриту (*Fleet Street* ,
средиште лондонског издаваштва и медија, прим.прев.)
. Више деценија се у Енглеској на Аустралијанца Мардока гледало као на сировину, једва приспелог за цивилизовано друштво. То се променило. Али Мардок припада старијој генерацији. Нема сумње да у Британији осећају не малу количину злурадости
(
schadenfreude),
због његове пропасти.

Јер оно што се дешава управо и јесте пропаст. О да, Мардок ће можда задржати парченце свог медијског царства. Али му је репутација неповратно оштећена, ако не и уништена. Његов син ће можда моћи да почисти разбацане крхотине и покушати да крене од нуле. Али, пред Њуз корпорацијом су само нови и нови ударци. И демократе и републиканци у америчком конгресу траже истрагу о Мардоковим поступцима како би се утврдило да ли су се марифетлуци слични онима у Енглеској десили и у САД. Републиканац Питер Кинг, председник Одбора за безбедност, жели истрагу о томе да ли су извештаји о 9/11 хакерисани од стране Мардокових хакера. Нема много сумње да јесу. Мардоков проблем је то што догађаји у Енглеској нису били изоловани, већ представљају директан производ етоса који је он неговао.

Од Мардока и његовог наследника је тражено да се појаве пред парламентарним одбором у уторак. Они су одбили да сведоче, али су наговестили да би се могли појавити у неком другом тренутку. Што је чиста дрскост. Посланици намеравају да их судским налогом присиле да се појаве пред одбором. Одурна директорка Мердокове компаније Њуз интернешенел Ребека Брукс је пристала да сведочи, али је унапред јасно рекла да неће саопштити ништа од значаја:

- Прихватајући позив, госпођа Брукс је упозорила да би, иако "поздравља могућност" да сведочи, могла да одбије да одговара на детаљна питања о наводном хаковању телефона од стране медија, јер то може утицати на текућу полицијску истрагу.

Она каже: "С обзиром да смо усред истраге, и не желимо да прејудицирамо њен исход, надам се да ћете разумети зашто верујемо да у овом тренутку не би било прикладно да одговарам на таква питања ради усклађености са полицијским поступком, и да због тога могу бити спречена да улазим у детаље по овим питањима. "

Претпостављам да је право питање у ком тренутку би она могла да одлучи да покуша да спасе кожу и окрене се против Мардока. Хоће ли Бруксова пропевати? У сваком случају, бестидност Мардокових је ионако већ очевидна. Мардок наликује лику из Тролопових [1] романа - простак, похлепан и грабежљив, доживљава крах због сопствене похлепе. Британска верзија Вотергејта може са собом на крају повући и самог Камерона. А њему се може десити да спозна да се пословна империја, баш као и земља, може урушити готово преко ноћи.

Џејкоб Хејлбрун (Jacob Heilbrun) је виши уредник у *The National Interest.*

(Превод **НСПМ**)

---

[1] Anthony Trollope (1815–1882), викторијански писац који се у својим романима посебно бавио улогом новца у политици, прим.прев.